

113 291 Kopen lederen door de

en
alles ken aan belangvande. m.c./

VONNIS

nummer: 5004

datum: 22 december 2003

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.99.1760-98

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

waarbij zich heeft aangesloten als burgerlijke partij:

1
wonende te

voor en namens wie verschijnt, mr. kantoorhoudende te
woonstkiezend ten kantore van voormeld advocaat,
bij akte verleden door onderzoeksrechter te op 23
november 1998, het onderzoek geopend zijnde ingevolge deze aanstelling als
burgerlijke partij;

en waarbij zich ter zitting hebben aangesloten als burgerlijke partijen.

2
met maatschappelijke zetel te

3
vleesbewerker
geboren te op
wonende te

4.
huisvrouw,
geboren op
wonende te

5.
zonder gekend beroep
wonende te

- burgerlijke partijen sub. 2 t.e.m. 5 ter zitting vertegenwoordigd door meester
advocaat te

TEGEN:

1
handelaar
geboren te op
wonende te
Belg

2
handelaar
geboren te op
wonende te
Belg

BETICHT VAN:

te

de eerste en de tweede,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikels 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996),

thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad dd. 8 juni 1999).

- in strijd met de vergunning dd. 6 april 1998 van het college van burgemeester en schepenen van

de eerste en de tweede als afgevaardigde bestuurder van de als bouwheer en van als aannemer, die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd

op het onroerend goed gelegen te
gekadastréerd als
met een (globale) oppervlakte van 2ha 10a 96ca
eigendom van (geboren te op en

geboren te op
bij akte verleden op 5 mei 1993, overgeschreven te
hypotheekkantoor op 26 mei 1993,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet dd. 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad dd. 8 juni 1999)

A. tussen 14 november 1998 en 4 december 1998 te hebben uitgevoerd

B. van 3 december 1998 tot en met 20 april 2000 te hebben instandgehouden

nl. een opslagplaats voor minerale produkten met funderingen voor 20 boxen en een opbouw van 7 boxen met een nuttige breedte van 4m, 2 boxen met een nuttige breedte van 5,5 m en 1 box met een nuttige breedte van 9 m en een buitenmuur evenwijdig aan de perceelsgrens (totale lengte ± 90 m)

Gezien het bewijs van inschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 02-12-2002, ten rande van de overschrijving van de titel van verkrijging, nr.

-OoO-

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij sub. 1 in haar middelen en besluiten, bijgestaan door meester loco meester advocaat te

Gehoord de burgerlijke partijen sub. 2 t.e.m. 5 in hun middelen en besluiten, ontwikkeld door meester advocaat te Antwerpen.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door meester advocaat bij de balie te

I. OP STRAFRECHTELIJK GEBIED.

Beide beklagden worden vervolgd voor een stedenbouwkundige inbreuk met name het oprichten en instandhouden van een opslagplaats en een buitenmuur, in strijd met de afgeleverde bouwvergunning dd. 6 april 1998.

De werken werden uitgevoerd overeenkomstig een nieuw plan waarvoor geen vergunning werd verleend. Het betreft evenwel enkel de werken aan de opslagplaats meer bepaald de buitenmuur, bouwkundig rechts.

Deze werd opgetrokken evenwijdig met de perceelsgrens, terwijl deze haaks op de achtermuur diende te worden opgetrokken. De werken werden stil gelegd. Een herstellvordering werd niet ingeleid.

Deze feiten liggen ter beoordeling van de rechtbank voor.

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen van de politie (stuk 47-50 en 51).

Daarnaast lopen nog administratieve procedures met betrekking tot de nieuwe aanvraag voor het gewijzigde plan en blijkbaar ook met betrekking tot de milieuvergunning.

De rechtbank is van oordeel dat deze problematiek niet aan de orde is.

Zij nam met interesse kennis van de uitvoerige argumentatie van de burgerlijke partijen met betrekking tot de toetsing cfr. art. 159 van de Grondwet, de geldigheid van de bouwvergunning, alsook het administratieve beroep tegen de milieuvergunning.

Immers conform art. 159 van de Gecoördineerde Grondwet dient de rechtbank zich uit te spreken over de wettigheidsexceptie die tegen een overheidsbeslissing wordt ingeroepen. (A. Mast, J. Dujardin, H. Van Damme en J. Vande Lanotte, Overzicht van het Belgisch Administratief recht, Antw. Kluwer Rechtsw., 1999, nr. 7603, p. 718).

De rechtbank kan de verordeningen en besluiten slechts toepassen voor zover ze wettig zijn.

In rechtsleer en rechtspraak stelt men dat een ambtshalve toetsing zich opdringt (M. Faure, Strafuitsluitingsgronden en toerekeningsperikelen in het Milieustrafrecht, Gent, 1995, p. 5-8).

Evenwel dringt zich hier geen toetsing op, vermits het in casu enkel gaat over het al dan niet uitvoeren van werken in strijd met deze vergunning op het ogenblik van het tijdstip zoals weerhouden in de dagvaarding.

De discussie over de geldigheid van de vergunning is hier niet relevant (Cass., 11 dec. 2001, TMR 2001, 244 e.v. met noot Vansant P., over de irrelevantie van administratieve procedures bij de beslissing over straf en herstel, p. 247 ev.).

De rechtbank meent dat de tenlastelegging beperkt is en duidelijk en correct omschreven is.

Een uitbreiding van de problematiek naar deze over de milieuvergunning en de nieuwe bouwaanvraag betreft andere tenlasteleggingen die niet weerhouden zijn in de dagvaarding.

Deze gegevens kunnen de rechtbank informeren doch liggen niet aan haar beoordeling en beslechting voor.

Overigens werd voor de wijziging van de bouwvergunning van 6 april 1998 op 11 augustus 2003 door het College van Burgemeester en Schepenen een geldige vergunning verleend waardoor de oorspronkelijke bouwovertreding werd geregulariseerd.

Derhalve, besluitende over de inbreuk weerhouden in de dagvaarding, meent de rechtbank dat de vaststellingen hierover in het strafdossier, zeer duidelijk zijn en de inbreuk aantonen (stukken 47-51, 62 en 65).

Beklaagden betwisten ook geenszins deze overtreding (stukken 23, 29 en 46).

De rechtbank acht de feiten A en B zoals weerhouden in de dagvaarding op de weerhouden data, lastens beide beklaagden bewezen.

Strafmaat:

In het belang van een degelijk stedenbouwkundig beleid en een goede ruimtelijke ordening dienen de opgelegde normen strikt te worden nageleefd. De rechtbank houdt rekening met de door beklaagden ter zitting aangehaalde elementen en met het lange tijdsverloop sedert de feiten, zodat de navolgende straf wordt opgelegd met uitstel.

De feiten A en B, in hoofde van eerste en tweede beklagde, vermengen zich als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 2, 3, 6, 7, 50, 65, 66 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003, de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26 juni 2000 en 30 juni 2000 betreffende de invoering van de euro, artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek, bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de voormelde tenlasteleggingen A en B,

Rechtdoende op tegenspraak.

VEROORDEELT EERSTE en TWEEDE BEKLAAGDE, ieder:
- hoofdens de vermengde feiten A en B:

- tot een geldboete van 250 : 40,3399 x 200 = 1239,47 euro

Aangezien eerste en tweede veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhoplen;

*Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de **geldboete** uitgesproken ten laste van **eerste en tweede** veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van **drie jaar** vanaf heden.*

Verplicht veroordeelden **ieder**, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van **tien euro**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26 juni 2000, vermeerderd met 40 decimes en gebracht op elk **50 euro**.

Verplicht veroordeelden **solidair** tot betaling van de kosten van het geding belopende **in totaal 643,16 euro** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het Koninklijk Besluit van 11 december 2001, en **ieder** tot een vergoeding van **25 euro**.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor iedere geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op **vijfenzeventig dagen** voor ieder geldboete;

-OoO-

II. OP BURGERLIJK GEBIED.

De vorderingen van de burgerlijke partijen zijn ontvankelijk.

Evenwel merkt de rechtbank op dat geen der burgerlijke partijen duidelijk aantonen welke concrete schade zij ingevolge de thans aan de rechtbank voorgelegde inbreuk hebben geleden.

Voor de _____ en
_____ blijkt het nadeel vooral gelegen in hinder ingevolge de werkzaamheden van het bedrijf dewelke gelieerd zijn aan de milieuvergunningvoorwaarden.

Ook voor de burgerlijke partij _____ welke een schade aanhaalt met betrekking tot de minderwaarde bij verkoop van zijn onroerend goed, geldt dezelfde opmerking.

Derhalve, kent de rechtbank gelet op de voorhanden zijnde gegevens in het strafdossier al de burgerlijke partijen, 1 euro definitief toe voor de door hen geleden morele schade ingevolge de gepleegde inbreuk door beklaagden. De gevorderde materiele schade lijkt niet bewezen. Het meer en anders gevorderde wordt dan ook afgewezen.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Rechtdoende over de vorderingen van de burgerlijke partijen

- 1.**
- 2.**
- 3.**
- 4.**
- 4.**

Verklaart deze eisen ontvankelijk en gegrond zoals hierna bepaald.

Veroordeelt beklaagden **solidair** om aan **iedere** burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van **één euro (1,00) definitief** te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 14-11-1998 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het meer- en anders gevorderde af.

-OoO-

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en drie.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter
substituut-procureur des konings,
adjunct-griffier.